

TYMCZASOWE CELE OCHRONY DLA OBSZARU NATURA 2000 NARWIAŃSKIE BAGNA PLH 200002, **POZA GRANICAMI NARWIAŃSKIEGO PARKU NARODOWEGO**

Lp.	Przedmiot ochrony	Parametr/ wskaźnik stanu ochrony	Cel ochrony	Uwagi
1.	7230 górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk	Powierzchnia siedliska oraz procent powierzchni zajęty przez siedlisko	Utrzymanie powierzchni siedliska o areale 2,16 ha co najmniej w obecnej ocenie U1 wskaźnika tj. o wartości w przedziale 50-80% z uwzględnieniem naturalnych procesów.	SDF – powierzchnia 90,38 ha. Powierzchnia siedliska w granicach Narwiańskiego Parku Narodowego wynosi 88,22 ha. Powierzchnia siedliska została oszacowana na podstawie danych z Projektu Planu Ochrony Narwiańskiego Parku Narodowego (2011 – 2014) oraz SDF
		Gatunki charakterystyczne	Utrzymanie wskaźnika z obecną oceną niezadowalającą U1, tj. obecność 4-8 gatunków charakterystycznych.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7230 [Monitoring siedlisk przyrodniczych – Przewodnik metodyczny, część trzecia, Biblioteka Monitoringu Środowiska, 2012] wskaźnik opisuje stan zachowania i specyficzne bogactwo gatunkowe zbiorowisk roślinnych.
		Gatunki dominujące	Utrzymanie wskaźnika w co najmniej obecnym	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7230 [Monitoring siedlisk

			niezadowalającym (U1) poziomie tj. brak wyraźnych dominantów, udział gatunków charakterystycznych dla siedliska 7230 i innych mniej więcej równy.	przyrodniczych – Przewodnik metodyczny, część trzecia, Biblioteka Monitoringu Środowiska, 2012] wskaźnik opisuje strukturę zbiorowisk roślinnych oraz ich stan zachowania (ewentualnie stopień ich zniekształcenia).
		Pokrycie i struktura gatunkowa mchów	Utrzymanie wskaźnika na co najmniej obecnym poziomie U2, tj. <20% całkowitego pokrycia mchów, w tym mchy brunatne zajmują łącznie do 20% całkowitej powierzchni zajmowanej przez wszystkie gatunki mchów.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7230 [Monitoring siedlisk przyrodniczych – Przewodnik metodyczny, część trzecia, Biblioteka Monitoringu Środowiska, 2012] - wskaźnik ten charakteryzuje kondycję siedliska na stanowisku oraz pośrednio kierunek zachodzących w nim procesów (ewentualną acydyfikację siedliska).
		Obce gatunki inwazyjne	Utrzymanie wskaźnika na obecnym właściwym (FV) poziomie, tj. brak gatunków obcych i Inwazyjnych.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7230 [Monitoring siedlisk przyrodniczych – Przewodnik metodyczny, część trzecia, Biblioteka Monitoringu Środowiska, 2012] - wskaźnik opisuje stopień przekształcenia siedliska.

		Gatunki ekspansywne roślin zielnych	Utrzymanie wskaźnika na obecnym właściwym (FV) poziomie, tj. brak lub pojedyncze.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7230 [Monitoring siedlisk przyrodniczych – Przewodnik metodyczny, część trzecia, Biblioteka Monitoringu Środowiska, 2012] - wskaźnik opisuje kierunek i etap sukcesji na siedliskach zaburzonych, a w przypadku niewielkich zniekształceń sygnalizuje ewentualne zagrożenie.
		Zakres pH	Utrzymanie wskaźnika na obecnym właściwym (FV) poziomie tj. powyżej pH 7.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7230 [Monitoring siedlisk przyrodniczych – Przewodnik metodyczny, część trzecia, Biblioteka Monitoringu Środowiska, 2012] - wskaźnik charakteryzuje obecny stan siedliska, może dokumentować etap sukcesji w przypadku naturalnych i antropogenicznych przemian siedliska.
		Ekspansja podrostu i krzewów	Utrzymanie wskaźnika na co najmniej obecnym (U1) poziomie, tj. łączne pokrycie nie więcej niż 15%.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7230 [Monitoring siedlisk przyrodniczych – Przewodnik metodyczny, część trzecia, Biblioteka Monitoringu Środowiska, 2012] - wskaźnik

				charakteryzuje zagrożenie zarośnięciem torfowiska przez formacje krzewiaste i zbiorowiska leśne.
		Stopień uwodnienia	Utrzymanie wskaźnika na co najmniej niezadowolającym (U1) poziomie tj. poziom wody mierzony w piezometrze – do 2cm powyżej, równo lub do 10 cm poniżej powierzchni torfowiska.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7230 [Monitoring siedlisk przyrodniczych – Przewodnik metodyczny, część trzecia, Biblioteka Monitoringu Środowiska, 2012] – wskaźnik ma to na celu sprawdzenie, na jakiej głębokości znajduje się lustro wody w stosunku do powierzchni torfowiska.
		Pozyskanie torfu	Utrzymanie wskaźnika na obecnym właściwym (FV) poziomie, tj. brak pozyskania torfu.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7230 [Monitoring siedlisk przyrodniczych – Przewodnik metodyczny, część trzecia, Biblioteka Monitoringu Środowiska, 2012] - wskaźnik określa stopień dewastacji siedliska spowodowany eksploatacją torfu.
		Melioracje odwadniające	Utrzymanie wskaźnika na obecnym właściwym (FV) poziomie tj. system melioracyjny w zaniku, brak	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 7230 [Monitoring siedlisk przyrodniczych – Przewodnik metodyczny, część trzecia,

			działań zmierzających do czyszczenia lub remontu rowów.	Biblioteka Monitoringu Środowiska, 2012] - wskaźnik określa stopień dewastacji siedliska spowodowany odwodnieniem terenu.
2.	6230 Górskie i niżowe murawy bliźniczkowe (<i>Nardion</i> – płaty bogate florystycznie)	Powierzchnia siedliska	Utrzymanie wskaźnika FV na powierzchni siedliska o areale 0,35 ha z uwzględnieniem naturalnych procesów.	SDF – powierzchnia 7,83 ha. Powierzchnia siedliska w granicach Narwiańskiego Parku Narodowego wynosi 7,48 ha. Powierzchnia siedliska została oszacowana na podstawie danych z Projektu Planu Ochrony Narwiańskiego Parku Narodowego (2011 – 2014) oraz SDF.
		Gatunki charakterystyczne	Utrzymanie wskaźnika w co najmniej niezadawalającym stanie U1 tj. 4 – 6 gatunków charakterystycznych i wyróżniających.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6230 [Monitoring siedlisk przyrodniczych – Przewodnik metodyczny, część pierwsza, Biblioteka Monitoringu Środowiska, 2010] – odnotowuje się obecność, dla stanowisk i także procent pokrycia, gatunków uznanych za charakterystyczne i wyróżniające dla zespołów rzędu <i>Nardetalia</i> , a także innych, decydujących o regionalnej

			specyfice siedliska. Z uwagi na znaczne regionalne różnicowanie psiar i ubóstwo gatunkowe typowo wykształconych płatów, ocena tego wskaźnika jest trudna do kalibracji i dość subiektywna.
	Rodzime gatunki ekspansywne roślin zielnych	Utrzymanie wskaźnika w co najmniej niezadowolającym stanie U1 tj. obecność gatunków ekspansywnych o pokryciu 20 - 30%.	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6230 [Monitoring siedlisk przyrodniczych – Przewodnik metodyczny, część pierwsza, Biblioteka Monitoringu Środowiska, 2010] – do gatunków, których ekspansja prowadzi do zaburzenia struktury muraw bliźniczkowych, należą przede wszystkim: borówka czarna, dziurawiec czteroboczny, trzcinniki, śmiełek darniowy, śmiełek pogięty, mietlica zwyczajna, kostrzewa czerwona, kłosówka miękka, ostrożeń dwubarwny, goryczka trojeściowa oraz gatunki z rodzaju <i>Rubus</i> .
	Ekspansja krzewów i podrostów drzew	Utrzymanie wskaźnika w co najmniej niezadowolającym stanie U1, tj. pokrycie warstwy krzewów i podrostu drzew w	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6230 [Monitoring siedlisk przyrodniczych – Przewodnik metodyczny, część pierwsza,

			transekcje do 50%.	Biblioteka Monitoringu Środowiska, 2010] – dotyczy zwłaszcza brzozy, jałowca, świerka, sosny i wierzb.
		Struktura przestrzenna płatów siedliska	Zachowanie istniejącego płatu w obszarze. Płat siedliska zwarty, drobnopowierzchniowy, wielkość płatu stabilna	Zgodnie z opisem metodyki dla siedliska 6230 [Monitoring siedlisk przyrodniczych – Przewodnik metodyczny, część pierwsza, Biblioteka Monitoringu Środowiska, 2010] – wskaźnik pozwalający na bardziej precyzyjną ocenę fragmentacji siedliska. Obejmuje oszacowanie procentowego zwarcia muraw, wielkości poszczególnych płatów bliźniczyska oraz stopnia ich rozproszenia.